

רשומות

ספר החוקים

20 ביוני 1961

345

ו' בתמוז תשכ"א

עמוד

156	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א—1961 .
162	חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961 .
164	חוק להארכת תוקף של תקנות־שעת־חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשכ"א—1961 .

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א-1961 *

1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) בהגדרת "בן-משפחה" –

(א) במקום מסקה (2) יבוא:

"(2) ילד – ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ – שטרם מלאו לו 18 שנה, או שנהגיו לגיל 18 לא עמד ברשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי, וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה, אך למעט ילד חורג שאינו סמוך על שולחן הנכה ושמוחזק על ידי קרובו מלידה שאינו בן-זוגו של הנכה";

(ב) במקום מסקה (4) יבוא:

"(4) אה יתום משני הוריו אשר אין לו זולת הנכה אח העומד ברשות עצמו, ומזוהו היה על הנכה ערב התגייסותו של הנכה לשירות והוא אחד מאלה:

(א) טרם מלאו לו 18 שנה ואינו משתכר למחייתו;

(ב) בהגיעו לגיל 18 שנה לא עמד ברשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה";

(2) במקום הגדרת "אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו" יבוא:

"אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו" –

(1) כשהוא "בן-משפחה" – אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת גילו או מחלתו או ליקויו הגופני או השכלי, וכן אדם שהוכר, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כבלתי מסוגל להשתכר למחייתו;

(2) כשהוא "נכה" – אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו בגלל מום גופני או שכלי ואין סיכוי גרוא לעין שאפשר יהיה לשקמו אי-פעם.

(3) בהגדרת "השכר הקובע" במקום "15" יבוא "14".

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי –

(1) סעיף קטן (ב) – בטל;

(2) הסימון (א) יימחק ובמקום "35%" יבוא "25%".

3. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4. (א) גבה שדרגת גבוהתו אינה פחותה מ-25% אך פחותה מ-50%, וכל עוד הוא גבה כאמור, ישולמו לו, לכל אחוז של דרגת גבוהתו, תגמולים שיהיו בשנת הכספים 1961/62 – $\frac{7}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע, ומכאן ואילך, עד שנת הכספים 1966/67, יורסף בכל שנת כספים על סכום התגמולים של שנת הכספים שקדמה לה, $\frac{1}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע.

"תגמולים לנכים שנכותם פחותה מ-50%"

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ט בטיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הגעת החוק ודבוי הכנה נתפרסמו בה"ח 472, תשכ"א, עמ' 273.
1 ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.

עוד שיעמוד סכום התגמולים בשנת הכספים 1966/67 וממנה ואילך על אותו אחד משכרו הקובע לכל אחת של דרגת נכותו.

(ב) כל חוקק שמדובר בו כ"דמי נכות" המגיעים לנכה כמשמעותו בחוק זה, ידאוהו כאילו מדובר בתגמולים שסעיף זה חל עליהם.

החלפת סעיף 6

4. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

6. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-20% וזוא מחוסר פרנסה, ישולם לו, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, תגמול חוסר פרנסה בשיעור המפורט בסעיף קטן (ג), וזה בנוסף לתשלומים שהוא קיבל או זכאי לקבל לפי הסעיפים 3, 4 או 5.

"תגמול לחוסר פרנסה"

(ב) "נכה מחוסר פרנסה" – נכה שנתמלאו בו שני אלה:

(1) אין לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה או שהכנסתו אחרי ניכוי תגמולים אלה, פחותה ממחצית שכרו הקובע;

(2) הוכיח לקצין תגמולים, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כי עשה את כל אשר ביכולתו, כדי לקבל הכנסה או להגדילה עד למחצית השכר הקובע.

(ג) "תגמול חוסר פרנסה" –

(1) בנכה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, חוץ מתגמולים לפי חוק זה – מחצית שכרו הקובע;

(2) בנכה שהכנסתו, חוץ מתגמולים לפי חוק זה, פחותה ממחצית שכרו הקובע – סכום שישלים את הכנסתו האמורה עז מחצית שכרו הקובע.

תיקון סעיף 7

5. בסעיף 7 לחוק העיקרי, במקום "נכה הזכאי לתגמולים" יבוא "נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50%".

הוספת סעיף 7א

6. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

7א. (א) נכה המקבל תגמולים והגיע לגיל שנו היה לזכאי לקיצבת זקנה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד – 1953, אילן פרש מעבודתו, או שהגיע לגיל פרישה אזורי, שייקבע בהקצות לכלל הנכים או לסוגים מהם, ושאינו זכאי לתגמולים לפי סעיף 7 – ישולם לו תגמול פרישה בשיעור המפורט בסעיף קטן (ב), בנוסף לתגמולים שהוא זכאי להם לפי הסעיפים 4 או 5, ולא יחול עליו סעיף 6.

"נכים מזדקנים"

(ב) תגמול פרישה יהיה שווה ל-37.5% משכרו הקובע של הנכה,

בניכוי סכומים אלה:

(1) סכום השרוה לקיצבת זקנה, המשתלמת אותה שעה, לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד – 1953, למכונת בלא תלויים שאינו זכאי להגדלת הקיצבה לפי התוספת הראשונה לאותו חוק, ואם קיצבת הזקנה המשתלמת לנכה ולבן-זוגו או לאחד מהם לפי אותו חוק עולה על סכום זה – הסכום המשתלם להם בפועל;

³ כ"ת 137 תשי"ד, עמ' 6.

(2) כל הכנסה שלו ושל בן-זוגו, למעט הכנסתם מיגיעתם האישית אותה שעה.

7. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:
9. נכה שהתנהגותו רעה חמורה מצדו גרמה לנכותו לא יחולו עליו הוראות חוק זה המקנות טובות הנאה כל שהן, אך אם הנכה הוא נצרף, רשאי קצין תגמולים להעניק לו מטובות ההנאה הניתנות לנכים לפי חוק זה כפי שייראו כענינו, ובלבד שלא יעלו על טובות הנאה שהנכה הזה זכאי להם, אלמלא הוראות סעיף זה.
- החלפת סעיף 9
8. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:
10. (א) ועדה רפואית תקבע מזמן לזמן את דרגת נכותו של נכה. (ב) דרגות נכות ותקופות תחולתן ייקבעו לפי מבחנים וכללים שיתקין שר הבטחון.
- החלפת סעיף 10
9. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "שנה" יבוא "שנתיים".
10. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "ששה חדשים" יבוא "שנה אחת".
11. בסעיף 22 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), בפסקה (1), אחרי "סעיף 3" יבוא "או סעיף 38 (א)";
- (2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "שיכון או דיור";
- (3) לאחר סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) פרעה המדינה ערכות שנתנה לנכה בתוקף תקנות לפי הפס"קאות (3) או (4) לסעיף 45 (א), יהיה לענין סעיף זה דין הסכום שנפרע כדין מילווה שיקום."
- תיקון סעיף 17
- תיקון סעיף 18
- תיקון סעיף 22
12. אחרי סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא:
- 28א. (א) ביקש קצין תגמולים מועדה רפואית חוות דעת בדבר הקשר הסיבתי בין שירותו הצבאי של החייל המשוחרר לבין החבלה, מחלה או החמרת המחלה שגרמו, לפי טענתו, לנכות, רשאי הוא להורות לוועדה הרפואית, כי תקבע גם דרגת נכותו של אותו חייל משוחרר בצירוף חוות דעת על הקשר הסיבתי.
- (ב) הכיר קצין תגמולים בנכותו של החייל המשוחרר על סמך חוות דעתה של ועדה רפואית כאמור בסעיף קטן (א), יודיע לו על החלטתו זו ועל דרגת הנכות שקבעה לו הועדה הרפואית כאמור; הכרה זו אינה גורעת מזכות הערר של קצין התגמולים בדבר דרגת הנכות, כאמור בסעיף 12.
- (ג) ערער החייל המשוחרר על החלטת קצין התגמולים לפי סעיף קטן (ב), לא תחזיל תקופת הערר על החלטת הועדה הרפואית, לפי סעיף 12 (א), אלא לאחר שהחלטת קצין התגמולים געשה סופית, על אף האמור בכל תקנה לפי סעיף 12 (א).
- (ד) בוטלה או שונתה החלטתו של קצין התגמולים לפי סעיף קטן (ב), על ידי ועדת הערעורים או על ידי בית המשפט העליון – בטלה קביעת דרגת הנכות לפי סעיף זה.
- תיקון סעיף 28א

13. אחרי סעיף 31 לחוק העיקרי יבוא:

31א. (א) הכיר קצין תגמולים בחייל משוחרר כנכה, אך טרם נקבעה לו דרגת נכות, רשאי הוא, מדי חודש בחדשו עד שתיקבע לנכה דרגת נכותו, להורות כי יינתן לנכה מאוצר המדינה מילווה בסכום שיקבע לפי כללים שבתקנות; נקבעה דוגת נכותו יראו את המילווה ככספים ששולמו לו על חשבון הענקה או תגמולים.

המילווה עד למתן החלטה

(ב) עלה סכום המילווה על סכום התגמולים המגיעים לנכה עד לתאריך קביעת דוגת נכותו, יחולו על העודף הוראות סעיף 16.

14. בסעיף 33 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בכל מקום שנאמר "ארבעה עשר יום" יבוא "שלושים יום".

15. אחרי סעיף 35 לחוק העיקרי יבוא:

33א. (א) ביטל או שינה קצין תגמולים החלטה מכוח סעיף 35, רשאי הוא לחייב בהחלטת הביטול או השינוי את הנכה בהחזרת כל סכום המגיע ממנו עקב אותה החלטה.

החזרת התגמולים ששולמו שלא כדין

(ב) לא ערער הנכה על החיוב כאמור או ערער וערעורו נדחה — יהא זיגו של החיוב, לענין ההוצאה לפועל, כפסק דין סופי של בית משפט.

33ב. היה לקצין תגמולים יסוד סביר להניח שיש מקום לבטל או לשנות החלטה מכוח סעיף 35, ולחייב נכה בהחזרת כספים ששולמו לו, רשאי הוא לעכב את תשלום התגמולים לנכה, כולם או מקצתם, לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים.

עיכוב זמני של התגמולים

33ג. סבור קצין תגמולים שנכותו של נכה הגיעה לקיצה, משום שנתרפא ריפוי מוחלט מהחבלה או מהמחלה ששימשה עילה לנכות או משום שהחמרת המחלה ששימשה עילה לנכות עברה לבלי שוב, רשאי הוא להחליט על גמר הנכות ולהודיע על כך לנכה.

החלטה על גמר נכות

16. בסעיף 36 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (4) לסעיף קטן (א) יבוא:

"(5) כל עוד לא גבתה המדינה בכל דרך שהיא, את המגיע לה לפי פסקה (2), רשאי הנכה, בהסכמת קצין התגמולים להחזיר לה את הענקה או התגמולים וכן את הסכום שיקבע קצין תגמולים תמורת כל יתר טובות הנאה שקיבל מכוח חוק זה, בשל הנכות המשמשת עילה להביעתו לפי החוק האחר, ומששולמו הסכומים האמורים תפקע זכותה של המדינה לתבוע לפי פסקה (2), והנכה יהא זכאי לתבוע לפי החוק האחר;

(6) הגיעה המדינה לידי הסכם ככתב בדבר הפיצויים עם האדם החייב בהם לפי החוק האחר ונקבע בהסכם, שיעור הפיצויים ותנאי תשלומם, לא יהא הנכה זכאי לשיעור ולתנאים שונים מאלה שנקבעו בהסכם, אפילו אם עדיין לא נגבו הפיצויים על ידי המדינה."

17. אחרי סעיף 36 לחוק העיקרי יבוא:

36א. נכה שבירו הברירה לפי סעיף 61 (ה) לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—
זולפי חוק הביטוח הלאומי, יחולו עליו הוראות אלה:

(1) בחר בזכויות לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,
לא יחולו עליו הוראות חוק זה, חוץ מן ההוראות בדבר זכותו
לקבל את סמל הנכים;

(2) בחר בזכויות לפי חוק זה — רשאי אוצר המדינה לתבוע
מהמוסד לביטוח לאומי פיצוי על כל הוצאה שהוציא או
שעתיד להוציא מכוח חוק זה, עד לשיעור הגימלאות שהיה
חייב בהם המוסד לביטוח לאומי אילו בחר בזכויות לפי חוק
הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953;

(3) פיצה המוסד לביטוח לאומי את המדינה כאמור בפסקה (2),
והמקרה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום
פיצויים לנכה לפי פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944³, רשאי
המוסד לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי לפי סעיף 70 לחוק
הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, על הסכומים ששילם או שעתיד
לשלם למדינה, כאילו היה חייב לשלם סכומים אלה לנכה,
והוראות סעיף 70 האמור יחולו על הנכה, בשינויים המחויבים
לפי הענין כאילו היה זכאי לגימלה לפי חוק הביטוח הלאומי,
תשי"ד—1953;

(4) פסקה (3) תחול גם על זירובים של המוסד לביטוח לאומי
לפי סעיף 9 לחוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו—1955⁴, ולפי
סעיף 14 לחוק שירות בתי סוהר (נכים ונספים), תש"ך—1960⁵;
(5) הנתון בזכויות לפי חוק זה חייב להושיט כל עזרה
ולנקוט כל פעולה סבירה כדי לסייע לאוצר המדינה במימוש
זכותו של אוצר המדינה לפי פסקה (2).

36ב. נכה שבירו הברירה לפי סעיף 27 לחוק שירות המדינה (גימלאות),
תשט"ו—1955⁶, והוא בזה בזכויות לפי חוק זה, רשאי בהסכמת קצין
תגמולים, לבטל בזירתו ולתבוע את זכויותיו לפי חוק שירות המדינה
(גימלאות), תשט"ו—1955, אם החזיר למדינה את ההענקה או התגמולים
וכן את הסכום שיקבע קצין תגמולים תמורת כל יתר טובות הנאה שקיבל
מכוח חוק זה.

זכויות לפי חוק
זה ולפי חוק
שירות המדינה
(גימלאות),
תשט"ו—1955

18. במקום סעיף 38 לחוק העיקרי יבוא:

38. (א) קיבל נכה בזמן מן הזמנים לאחר יום כ' באלול תש"ט (14
בספטמבר 1949) הענקה לפי סעיף 3 או לפי סעיף זה, ואותו נכה היה
לזכאי לתגמולים עם תחילתו של חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון),
תשכ"א—1961, או לאחר מכן, יחולו עליו הוראות אלה:

שינוי בזכאות
לתגמולים
ולהענקה

3 ע"ר 1944, תול" 1 מס' 1380, עמ' 93.
4 ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.
5 ס"ח 308, תש"ך, עמ' 37.
6 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 134.

(1) הנכה יקבל את התגמולים מהיום שבו היה זכאי להם; אולם מדי חודש בחדשו ינכרו מהם חמישים אחוז, עד שתוחזר ההענקה במלואה, הכל כמידה שלא הוחזרה אותה הענקה לפני תחילתו של חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א – 1961;

(2) נקבעה לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו לדרגה שהיא פחותה מ-25% ואינה עולה על הדרגה שמכוחה שולמה ההענקה, והיו ניכויים או זקיפות על חשבון הענקה מכוח פסקה (1), תשולם לנכה הענקה חדשה בסכום השווה לניכויים וזקיפות אלה;

(3) נקבעה לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו לדרגה שהיא פחותה מ-25%, אך עולה על הדרגה שמכוחה שולמה ההענקה, והיו ניכויים או זקיפות על חשבון הענקה מכוח פסקה (1), תשולם לנכה הענקה חדשה בסכום השווה לניכויים וזקיפות אלה בתוספת שמונה עשר אחוז משכרו הקובע לכל אחוז של ההפרש שבין דרגת נכותו כפי שנקבעה מחדש לבין דרגת נכותו שמכוחה שולמה לו הענקה לראשונה.

(ב) נכה שהיה זכאי לתגמולים לפי הסעיפים 4 או 5 ושנקבעה לו לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו והיא פחותה מ-25%, תפקע, מיום תחילת אותה דרגה, זכותו של הנכה לקבל תגמולים; במקומם תשולם לו הענקה בהתאם לדרגתו החדשה כאמור בסעיף 3, וזאת אם חל עליו סעיף קטן (א); אך אם שולמו לו תגמולים לחשבון הזמן שלאחר יום תחילת הדרגה החדשה, ייוקפו התגמולים האלה על חשבון ההענקה.

(ג) על אף האמור בכל הוראה אחרת של חוק זה, לא תשולם הענקה לפי סעיף 3 לנכה שכבר קיבל הענקה כאמור בזמן מן הזמנים מיום כ"א באלול תש"ט (15 בספטמבר 1949); הוראה זו אינה גורעת ממתן הענקה לפי סעיף קטן (א), פסקאות (2) או (3).

19. אחרי סעיף 39 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת סעיף 39א
"דין יתרות התגמולים המגיעים לנכה שנפטר
- 39א. נפטר נכה ובשעת מותו הגיעו לו תשלומים מכוח החוק, ישולמו הסכומים על אף האמור בדיני הירושה, לידי מי שהנכה הורה בכתב לקצין התגמולים; לא הורה – ישולמו לבן-זוגו, ובאין בן-זוג – ליורשיו."
20. בסעיף 41 לחוק העיקרי, במקום "35%" יבוא בכל מקום "25%".
תיקון סעיף 41
21. אחרי סעיף 44 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת סעיף 44א
"נכה שנפגע בשתי מלחמות
- 44א. היה נכה לפי חוק זה מוכר גם כנכה לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד–1954,⁷ רשאי קצין תגמולים, לפי בקשתו של הנכה, לנהוג בנכותו לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד–1954, כאילו היתה נכות לפי חוק זה; נענה קצין התגמולים לבקשת הנכה לא יחול עוד על הנכות חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד–1954."

⁷ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

22. אחרי סעיף 45 לחוק העיקרי יבוא:

45. (א) שר המבחן, באישורו של האוצר, רשאי לקבוע בחקנות מה היא הכנסה לענין חוק זה, כולו או חלק ממנו, ורשאי הוא לקבוע זאת לכלל הנכיה או בגי"מ המשותף של גכיה או לסוגים מסוימים שבהם.

(ב) שר המבחן, באישורו של האוצר, רשאי לקבוע את דרכי ההיכרה של הכנסה לענין חוק זה.

תחילה

23. תחילתו של הסעיף 1 נ ע"ז 6 היא מיום ט"ו בתשרי תשכ"א (1 באפריל 1961).

דוד בן-גוריון דוד בן-גוריון
 ראש הממשלה שר המבחן

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק גבי המלחמה בגאצרים (תיקון מס' 2), תשכ"א-1961*

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לחוק גבי המלחמה בגאצרים, תשי"ד-1954¹ (להלן -- החוק העיקרי) --

(1) בהגדרת "בן-משפחה של גכיה", במקום פסקה (2) יבוא:
 " (2) ילד -- ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ -- שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנה, או שבהגיעו לגיל שמונה עשרה לא עמד הורשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי, וכל ערד אינו עומד הורשות עצמו מסיבות אלה, אך למעט ילד חורג שאינו טמון על שולחן הגכה ושמוחזק על ידי קרובו מלידה שאינו בן-זוגו של הגכה;

(2) בהגדרת "השכר הקובע" במקום "15" יבוא "14".

החלפת סעיף 4

2. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4. גכה שדרגת נכרותו אינה פחותה מ-25% אך פחותה מ-50%, וכל ערד הוא גכה כאמור, ישולמו לו, לכל אחוז של דרגת נכרותו, תגמולים שיהיו בשנת הכספים 1961/62 -- $\frac{7}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע, ומכאן ואילך, עד שנת הכספים 1966/67, יורסף לכל שנת כספים שוקדמה לה, $\frac{1}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע, עד שיעמוד סכום התגמולים בשנת הכספים 1966/67 וממנה ואילך על אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז של דרגת נכרותו.

החלפת סעיף 24

3. במקום סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא:

24. (א) גכה שדרגת נכרותו אינה פחותה מ-20% והוא מחוסר פרנסה, ישולמו לו, כל ערד הוא מחוסר פרנסה, תגמול חסר פרנסה בשיעור המפורט בסעיף קמ"ג, וזה בגורסף לתשלומים שהוא קיבל או זכאי לקבל לפי הסעיפים 4 ו-4א.

¹ מתקבל בכנסת גיוס כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); תצפת החוק ודברי הסברי בתפרטמו בה"ח 472 תשכ"א עמ' 270.

² ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 226, תשי"ז, עמ' 99.

(ב) "בכה מחוסר פרנסה" – נכה שנתמלאו בו שני אלה:

(1) אין לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, או שהכנסתו אחרי גיבוי תגמולים אלה פחותה ממצצית שכרו הקובע;

(2) הוכיח לרשות המוסמכת, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כי עשה כל אשר ביכלתו כדי לקבל הכנסה או להגדילה עד למצצית שכרו הקובע.

(ג) "תגמול חוסר פרנסה" –

(1) בנכה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, חוץ מתגמולים לפי חוק זה – מצצית שכרו הקובע;

(2) בנכה שהכנסתו, חוץ מתגמולים לפי חוק זה, פחותה ממצצית שכרו הקובע – טבוח שישלים את הכנסתו האמורה עד מצצית שכרו הקובע.

4. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום "בכה הזכאי לתגמולים" יבוא "בכה שדרגת גבותו אינה פחותה מ-50%".

תיקון סעיף 14

5. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 6

6. (א) שר האוצר ימנה ועדה רפוראית לענין חוק זה, והיא תקבע מזמן לזמן את דרגת גבותו של נכה.

(ב) דרגות גבות ותקופות תחולתן ייקבעו לפי מבחנים וכללים שיתקין שר האוצר.

6. בסעיף 14 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בכל מקום שגאמר "ארבעה עשר יום" יבוא "שלושים יום".

תיקון סעיף 14

7. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים

18 עד 21

18. (א) ביטלה או שינתה הרשות המוסמכת החלטה מכוח סעיף 15, רשאית היא להחייב בהחלטת הביטול או השינוי את הנכה בהחזרת כל טכום המגיע ממנו עקב אותה החלטה.

(ב) לא ערער הנכה על החיוב כאמור, או ערער וערעורו נדחה – יהא דינו של החיוב, לענין הוצאה לפועל, כפסק דין סופי של בית משפט.

19. היה לרשות המוסמכת יסוד סביר להניח שיש מקום לבטל או לשנות החלטה מכוח סעיף 15, ולהחייב נכה בהחזרת כספיו ששולמו לו, רשאית היא לעכב את תשלום התגמולים לנכה, כולם או מקצתם, לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים.

עירוב זמני של התגמולים

20. בפטר נכה ובשעת מותו הגיעו לו תשלומים מכוח החוק, ישולמו הסכומים, על אף האמור בדיני הירושה, לידי מי שהנכה הורה בכתב לרשות המוסמכת; לא הורה – ישולמו לבן-זוגו, ובאין בן-זוג – ליורשיו.

יתרות תגמולים

21. הארכת מועדים הרשות המוסמכת רשאית, מטעם מיוחד, שתצוין, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה או בתקנות שהותקנו על פיו לעשות דבר, למעט הגשת ערעור.

הוספת סעיף 25 א

8. אחריו סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

25א. (א) שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות מה היא הכנסה לענין חוק זה, כולו או חלק ממנו, ורשאי הוא לקבוע זאת לכלל הנכסים או בני המשפחה של הנכים, או לסוגים מסויימים שבהם.
(ב) שר האוצר רשאי לקבוע את דרכי ההוכחה של הכנסה לענין חוק זה.

"תקנות בדבר הכנסה"

תחילה

9. תחילתם של סעיפים 1 עד 4 מיום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961), ועל אף האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי לא תגיע לאדם כל טובת הנאה, חדשה או מוגדלת, שהוענקה לו לפי חוק זה, לגבי התקופה שלפני התאריך האמור.

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

לוי אשכול
שר האוצר

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), תשכ"א-1961*

הארכת תוקף

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (פיקוח על אניות) (תיקון), השי"ז-1957, מוארך בזה עד יום כ"ח בסיון תשכ"ב (30 ביוני 1962).

תחילה

2. תחילתו של חוק זה היא ביום ט"ז בתמוז תשכ"א (30 ביוני 1961).

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-אהרן
שר התחבורה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ח בסיון תשכ"א (12 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 469, תשכ"א, עמ' 256.
1 ק"ת 673, השי"ז, עמ' 804; ס"ח 226, השי"ז, עמ' 96; ס"ח 240, השי"ח, עמ' 37; ס"ח 267, השי"ט, עמ' 15; ס"ח 309, תש"ך, עמ' 42.